

Oslavy školství v Halenkovicích

50 let nové školy

60 let materské školy • 240 let staré školy

*„My školu
stavěli pro
vás, abyste
rovně rostli
v ní ...“*

Vážení čtenáři,

máte v rukou útlý almanach, který byl vydán u příležitosti 50. výročí otevření naší školy. Neklade si za cíl mapovat její historii. Má ilustrovat, jaká je škola po padesáti letech své existence, a připomenout, že její dobré jméno a úspěchy vytvářelo vedle výsledků žáků úsilí pedagogických pracovníků a dalších zaměstnanců školy. Proto to uplynulé půlstoletí určitě není zanedbatelné. Historie školy byla a je živým dokladem o všech změnách v politickém, hospodářském i kulturním životě národa, obce, svědkem a odrazem jeho snah, bojů, proher i vítězství. Z té padesátky jsem měl možnost pobývat na této škole 30 let. Mohu tedy tvrdit, že pamatuji hodně členů sboru, kteří se zasloužili o její formování. Naše škola byla a je školou zejména pro své žáky. Myslím, že i když roky strávené na škole jsou pro všechny její absolventy jen relativně krátkou životní etapou, právě ona významně ovlivnila jejich další život, zejména proto, že byla první školou jejich života. Snad není troufalé tvrdit, že se práce školy převážně daří. Svědčí o tom oficiální hodnocení školy i slova absolventů, kteří se do ní rádi vrací a rádi na ni vzpomínají. Potvrzují tak, že všechna ta mnohdy nelehká práce zaměstnanců školy měla smysl.

Jsem potěšen, že mám příležitost se podílet na dalším rozvoji školy. Spolu se všemi pedagogy i ostatními zaměstnanci se budu snažit udělat všechno pro to, aby příští léta byla v budoucnu hodnocena co nejlépe.

Děkuji při této příležitosti všem učitelům a dalším pracovníkům školy, kteří se v její historii podíleli na jejím dobrém jménu a přejí škole úspěšné vykročení do druhé padesátky existence.

Mgr. Vojtěch Tělužil
ředitel školy

Slovo starosty

Vážení občané, milí žáci, dámy a pánové,

je mi známé, že počátky školství v Halenkovicích se datují do mnohem dávnějších dob, a to do roku 1870. Přesto si uvědomuji, že opravdovým zlomem se v oblasti vzdělání stalo až vybudování a otevření školy II. stupně v roce 1960. Od této doby můžeme mluvit o úplném a plnohodnotném základním školství u nás.

Je to už úctyhodných 50 let, co žáci přestali obtížně dojíždět do měšťanské školy do Napajedel, aby dokončili povinnou školní docházku. Než k tomu však došlo, muselo od myšlenky až po realizaci stavby uplynout období I. republiky, protektorátu a poválečné krize. Jak vidno, cesta to byla složitá a zdoluhavá, nicméně v září roku 1960 korunovaná úspěchem.

Od té doby budova školy už několikrát prodělala různé rekonstrukce a modernizace, pokaždé za značné podpory obce, později i jako zřizovatele. Těší mě, že po celý čas její novodobé existence obec Halenkovice se školou vždy výborně spolupracovala a věřím, že i nadále spolupracovat bude. Významnou úlohu školy v současnosti vidím i v oblasti naší bohaté kultury a sportu a v prezentaci obce Halenkovice jako takové.

Výchova a vzdělávací práce s dětmi a mládeží je nepochybně jedna z nejkrásnějších, nicméně nejtěžších lidských činností. V tomto smyslu má halenkovické základní školství za sebou úctyhodné půl století, které samo o sobě nejlépe vypovídá o kvalitě studia a dobrém jménu školy. V bohaté padesátileté historii školy jej vytvářelo mnoho učitelů a dalších pedagogických pracovníků, kteří za pět desetiletí připravili stovky žáků na život a další studium na středních a učňovských školách.

Chtěl bych v této souvislosti poděkovat všem generacím lidí, kteří svůj život spojili se základním školstvím v Halenkovících, zakladatelům školy i jejím následovníkům. Děkuji i nepedagogickým pracovníkům, kteří ke škole neodmyslitelně patří. Má úcta a uznání patří všem, kteří svou odbornou vzdělaností a životními postoji naši školu proslavili. Připomenout si takovéto významné jubileum bychom dnes nemohli, nebýt obětavých občanů Halenkovice, kteří vlastníma rukama za tři roky usilovné práce školu pro nové pokolení vystavěli. Těmto lidem patří můj dík největší.

Přeji Základní škole a Mateřské škole Halenkovice, okres Zlín, příspěvkové organizaci do příštích let hodně dalších fundovaných a pro svoji práci nadšených kantorů a ještě více nadšených a cílevědomých žáků.

Jaromír Blažek
starosta obce Halenkovice

Ohlédnutí bývalých žáků

Poděkování škole

Kdybych měla jakožto čerstvá absolventka Základní školy v Halenkovících shrnout, co všechno mi naše škola dala a vzala, bylo by to patrně na dlouho. Přece jen devět let je devět let. V prvé řadě jsem se naučila psát (i když přiznávám, že písanky většinou zdobily známky vyšších hodnot), počítat (ani tady to nebyla procházka růžovým sadem, zvláště, když se nám k číslicím připojila i písmenka - naštěstí k nim mám vztah kladný, a tak jsem to zvládla), rozpoznat střevíčník pantoflíček od kopretiny, díky dějepisu jsem získala přehled o českých panovnících, díky zeměpisu o všech zemích světa a díky fyzice třeba o elektrických obvodech. Mimochodem - pochopit princip spalovacích či zážehových motorů se mi při vši snaze nepodařilo. Snad to doženu, až budu „veliká“.

To všechno a spousta dalších informací se mi bude hodit, ale o to ani tak nejde. Tyhle vědomosti bych stejně tak nabyla na jiné škole. Otázka je, jestli bych narazila na stejný přístup kantorů. Na své učitele a učitelky ze „základky“ si nemůžu stěžovat. Všichni byli vstřícní, milí, (a k tomu samozřejmě krásní, vtipní, inteligentní a perspektivní), občas přísní. Na škodu to určitě nebylo. Spíš možná kdyby ještě přitvrdili, nemusela bych celé minulé září jen zírat s otevřenou pusou a zamačkávajíc slzu v oku přemýšlet, jestli se v následujících čtyřech letech setkám se situací, kdy celá třída sborově zaprosí: „Paní učitelko, napišme si tu písemku jindy“ a ona řekne: „Tak dobře, napíšeme si to zítra.“ Ne, že by byli mí nynější profesori nějací Herodesové, to ne. Jen mi chybí ta trpělivost a to, že tady o nás o každém věděli, jací jsme. A hlavně je to zajímavé. (A když už jsme u toho vztahu učitel - žák, taky mi chybí otázka: „Co máš na duši, Artuši?“)

A co mi vzala? Napadá mě jediné tak mnoho vypsanych propisek, poztracených pravítek a zabavených dopisků, ale to asi nebude to pravé. Takže nakonec zjišťuju, že jsem toho víc získala, než ztratila. Za to všechno jim všem (nejen kantorům, ale všem těm, které jsem každý den potkávala) děkuju a doufám, že nějakou malou stopu jsem v nich zanechala i já (a teď nemyslím vrásky na čele, když jsem se ve čtvrté třídě cestou od zubaře ztratila).

*Anna Strašáková
bývalá žákyně*

Moje milá základní školo,

v podstatě bych Ti chtěla poděkovat za těch krásných devět let prožitých s Tebou. Za ty úžasné školní výlety v 8. a 9. ročníku. Za dokonalé exkurze, které vždy dopadly skvěle. Hlavně ta v 9. třídě, jak jsme byli v Hodoníně s p. uč. Palúchem, ta byla dokonalá *smích*.

Také bych Ti chtěla poděkovat za přístup všech učitelů, který byl vždy laskavý k žákům. A také se nás snažili pochopit, porozumět a pomoci. Sice jsi byla stále relativně malá škola, ale možná to bylo dobře. Asi proto, že se tu všichni znali a rodinný přístup učitelů zde nechyběl. Ne jak na velkých školách, kde učitelé žákům vykají. Měla jsem naši halenkovickou školu ráda a třídu taktéž, za nic bych ji nevyměnila, jen občas, když mi pořádně lezla krkem *smích*, třeba když kluci zlobili a učitelé pak na nás byli naštvaní. Jsem hrdá na to, že jsem se číst psát, počítat učila zrovna tady. A za to Ti děkuju a nikdy Ti to nezapomenu.

*Se srdečným pozdravem
Zuzana Kašpárková, bývalá žákyně*

STRUČNĚ Z HISTORIE

Připomínáme si významný den, kdy se otevřely dveře nových tříd a starší halenkovické děti mohly nasednout do svých lavic. Žáci mladšího věku již svoji školičku měli, později však museli každý den za jakéhokoli počasí „šlapat po svých“ za vzděláním do Napajedel.

Tyto oslavy jsme věnovali celému halenkovickému školství:

50 letům otevření školy 2. stupně
60 letům zahájení činnosti MŠ
a 240 letům postavení budovy 1. stupně

První zmínka o školní docházce je z r. 1717 a naše děti ji absolvovaly ve Sptyihněvi. V r. 1774 byla „Tereziánským patentem“ uzákoněna povinná školní docházka. V tomto období byly zřejmě položeny základy ke stavbě budovy. Ta byla zpočátku jednotřídní, s nárůstem počtu dětí dvoutřídní - navštěvovalo ji až 350 dětí v dopoledním i odpoledním vyučování. Tento stav trval do r. 1889, kdy bylo nutno stávající školu rozšířit.

Skutečně vzdělávání se začalo formovat r. 1901, kdy v postavené budově, která byla samozřejmě několikrát modernizována a slouží svému účelu dodnes, vznikla 5-ti třídní obecná škola. Patří k historickým objektům naší obce a říkáme jí „stará škola“. Jejím prvním řídícím byl nadučitel Josef Mannsfeld a v kronice pana Karla Zezuly je o něm - jeho pedagogických schopnostech, charakterových vlastnostech a bohubilých zálibách - zaznamenávána jen samá chvála.

Škola se v této době dělila na národní - 1. stupeň (1. - 4. ročník) a měšťanskou - 2. stupeň (5. - 8. ročník). Měšťanskou školu navštěvovaly halenkovické děti v Napajedlích, což způsobovalo finanční, dopravní i zdravotní problémy. Nátlakem ze strany rodičovské veřejnosti i halenkovických občanů se docílilo povolení ke stavbě školy pro starší žáky. V akci „Z“ byla za obětavé tříleté práce 1. září 1960 otevřena. Její umístění nemohlo být vybráno lépe: ve středu obce, na prostorném a prosluněném místě. Spolu se školní zahradou, fotbalovým hřištěm, památníkem padlých a historickou budovou kostela tvoří důležitou společenskou dominantu obce.

Prvním ředitelem se stal tehdejší ředitel národní školy pan Karel Zezula, který v této funkci působil do roku 1978, kdy odešel do řádného důchodu. Byla to velká osobnost halenkovické školy, nejen že byl jejím kronikářem, ale kromě pedagogické činnosti se aktivně podílel na veřejném životě obce. Jeho nástupcem se stal v roce 1978 pan Václav Kalivoda.

V r. 1980 dochází k dalšímu mezníku v modernizačním rozvoji školy. Byla vybudována tzv. „přístavba“ skládající se ze školní kuchyně, jídelny

a tělocvičny. V dalších nových prostorách byly zřízeny dílny, cvičná kuchyň pro pracovní vyučování. Venkovní úpravy nabídly žákům smysluplné trávení volného času. Před tělocvičnou byl zřízen sportovní areál – asfaltová plocha s basketbalovými koši /v zimě kluziště/, brankami na házenou, betonový stůl pro stolní tenis, antukové hřiště a doskočiště.

Třetí etapa estetických úprav školních budov se uskutečňovala pod vedením nového ředitele školy, kterým se stal 1.7.1990 a působí do současnosti pan Vojtěch Tělupil. K nejvýznamnějším akcím tohoto rázu patří tzv. „rekonstrukce“ v r. 2006, při níž byly vybudovány nové šatny, sociální zařízení, upraveny kabinety a sborovna. Později byla dokončena tzv. „galerie“ - nadstavba nad tělocvičnou. Do těchto míst byla přestěhována školní družina, školní knihovna a v plánu je zřízení posilovny. Pamatovalo se i na venkovní úpravy - škola je oděna do nové fasády, má plastová okna se žaluziemi, nové střechy, široké chodníky i parkovací místa. Ve třídách jsou nové židle i lavice /výškově stavitelné/, skříně, podlahové krytiny apod.

Všechny tyto budovatelské záměry by nemohly být realizovány bez podpory celé halenkovické veřejnosti. Spousta práce se vykonala v dřívějších letech formou dobrovolných brigád, zdarma, přesto však poctivě, s nadšením a vervou. Ta vstřícnost ze strany občanů i představitelů obce pokračuje a doufáme, že se na ni škola bude moci i v budoucnu spolehnout.

Mgr. Hana Huřková, zástupce ředitele

Brigádníci při stavbě

Trocha vzpomínek na působení ve školních budovách v Halenkovicích

Každé jubileum je příležitostí ke vzpomínkám, oslavám i hodnocení. Budou vzpomínat stovky žáků, učitelé, správní zaměstnanci i ti, kdož se dožili a vlastním úsilím se zasloužili o to, že nová budova školy plní svůj původní záměr. Škola, jejímiž rozlehlými prostorami se ozýval a dodnes ozývá hlas učitelů i šum žáků, dovršuje své 50. jubileum. A přece nezestárla. Naopak rozšířila a zmodernizovala své učebny do rozsáhlého areálu. Je to místo, v jehož prostorách neustále žije a koluje nespoutané mládí a touha dostat se až k nebetyčným výšinám. Po působení na školách ve Vlčnově, Uherském Hradišti a Starém Městě, jsem byla po provdání od 1. září 1958 ustanovena na pětitřídní školu v Halenkovicích, které vévodil pan Karel Zezula. Původní budova prostorově už nestačila kapacitě žáků, nedostatek učeben si vyžádal směnování. Žáci po ukončení docházky v 5. třídě museli z odlehlých míst bydliště za tuhé a mrazivé zimy a deště si prošlapávat cestu za dalším vzděláním do dalekých Napajedel. Nelze se divit, že tento fakt po několik let trápil zdejší obyvatele a tím se násobila i touha vystavět školu novou. Datum 1. září 1960 se zapsal do místních dějin jako velká událost – otevřena nová budova II. stupně osmileté, později devítileté základní školy. Do nově zbudované školy byly jmenovány převážně mladé svobodné učitelky, do funkce zástupce ředitele ustanoven rodák z Pardubic pan Vladimír Vytlačil, který zároveň plnil funkci výchovného poradce. Obec nemohla zajistit pro nové pedagogy ubytování, tito z odlehlých částí okresu i republiky denně zdolávali cestu za prací autobusy. Tento způsob cestování, zejména v zimním období, se stával pro vedení školy, žáky i učitele velkým problémem. Při větší nadílce sněhu autobusy neovládaly přepravu, dojíždějící v závěších zdolávali vzdálenosti z Napajedel a zcela vyčerpaní předstupovali před své žáky. Do jejich příchodu bylo nutno zajistit bezpečnost žáků. Přístupovalo se ke spojování tříd, role hlídání byly svěřovány i uklízečkám.

Při zvýšeném počtu hodin i do výše 28, byla práce kantorů zejména pro vyučující jazyků a matematiky – předmětů vyžadující si pravidelné opravy školních i domácích prací, nezáviděníhodná. Toto setkání mně připomněl při jednom jubilejním setkání absolventů bývalý žák, kterému jsem slohovou prací oklasifikovala známkou „zemáky s mlékem“. K tomu bližší informace. V dané době při zvýšeném úvazku jsem učila češtinu a ruštinu. Událo se ve škole před pololetím v pozdějších předvečerních hodinách. Při opravě slohových prací jako vdaná, mající též povinnosti vůči rodině, pojala mne starost o nasycení rodiny, přesněji o večeři. Tu mysl moje obdařena myšlenkou, že bych zvládla brambory s mlékem. Tento nápad v přepracovanosti a únavě jsem písemně ztvrdila do právě opravujícího sešitu. Následující den po příchodu do učebny mne vítala bujará nálada a smích žáků. Po usednutí za stůl se ke mně přiřítíl dotyčný žák

i se sešitem a naléhal o zapsání téhož hodnocení do žákovské knížky. Žáci i já uvedenou záležitost vzali s humorem a po vysvětlení a dodatečném hodnocení slohové práce číslicí, tuto jsem rovněž zaznamenala do žákovské knížky. Tímto úsměvným příběhem chci dokladovat časté situace na škole, nezáviděníhodné nejen pro vedení školy, stejně i vyučující. Ideální podmínky nebyly ani pro výuku tělesné výchovy. V té době neexistující tělocvična byla nahrazována dle počasí cvičením na přilehlém fotbalovém hřišti, v zimě v terénu pod vedením učitelů využíváno saní, lyží a bruslí. Převážná většina výuky tělocviku i nácviku spartakiády byla realizována v několik desítek metrů od školy vzdálené starší, hygienicky nevyhovující budově, která zároveň sloužila k filmovým představením, tanečním zábavám, schůzím a dalším aktivitám.

Změna ve vedení školy nastala po kladném vyřízení žádosti o přeložení zástupce ředitele Vladimíra Vytlačila v půli roku 1967. Této situace využil můj nadřízený Karel Zezula a v pohospitačním rozhovoru mě překvapil návrhem převzetí funkce po odchodu p. Vytlačila. V tu chvíli jsem měla pocit, zda se nejedná o aprílový žert. Úvaha spolupráce s člověkem, jež vyžadoval respekt svých pořízených, dále mé nedostatky řečnického talentu násobeného trémou, péče o vlastní malé děti, probíhající stavba rodinného domu a navíc skutečnost, že na škole působí kolegové převyšující mé vzdělání, (moje aprobace pro výuku 1. - 5. ročníku), mne nechaly na pochybách a já zaujala záporné stanovisko. Neodbytný ředitel neotálel a později při hovoru na téma zástupu, mne ujišťoval nabízenou pomocí a radou, já nakonec podlehla a od 1. srpna 1967 oficiálně jmenována do funkce zástupce a k té mně přidruženo i další výchovné poradenství. Potřebné znalosti k výkonu této funkce jsem si ověřovala dvouletým funkčním studiem určeným pro ředitele a zástupce, ukončené diplomovou prací a závěrečnou zkouškou. V tu dobu nelze opomenout proklamované „spojení školy se životem“. V obci snad nebylo kulturní, politické či společenské události, která by se obešla bez kulturního vystoupení žáků pod vedením učitelů. Mnohým žákům ožívají vzpomínky na jimi sehrané divadelní představení. Nezůstali pozadu ani učitelé. Spolu s ochotnými rodiči v režii Karla Zezuly úspěšně sehráli divadelní hru „Hrdinům slzy nesluší“. Svým uměleckým provedením se dostali až do národní soutěže a z divadelního festivalu v Jiráskově Hronově si odnesli 1. místo.

Čas nezastavíš, nelze ho podplatit. Rok 1978 se stal dalším mezníkem v historii zdejší školy. Důchodový věk zasáhl i zasloužilého učitele, ředitele, nositele vysokého státního vyznamenání - Karla Zezulu. Jaký to byl člověk? V období války byl nedobrovolně nucen zaměnit pedagogickou profesi za nebezpečnou práci v dolech v Ostravě. Po válce se opět vrací do Halenkovic, kde později po panu Zlobeckém převzal funkci řídícího. Pod jeho vedením se osobnost učitele postupně zdokonalovala. Pracovní vypětí občas vystřídal idylické chvíle. Jeho harmonika, uložená v koutě kabinetu, nezahálela. Stávala se doprovodným společníkem při vystoupení žáků, na různých slavnostních příležitostech, stejně tak zpříjemňovala společné oslavy vyučujících, správních

zaměstnanců a kuchařek ve staré školní jídelně u příležitosti jmenin Karla, Dne učitelů, ukončení školního roku. Málokterá významná událost se obešla bez jeho obsahově i hlasově poutaných projevů. Činil tak i na posledních loučeních u hrobů našich spoluobčanů. Smutnou událostí pro celou halenkovickou veřejnost se stalo jeho úmrtí v přírodě mezi včeličkami začátkem roku 1990. Na jeho pohřbu za velké účasti učitelů, bývalých žáků a obyvatel se s ním naposled smutečným projevem uctivě loučil jeho následovník pan Václav Kalivoda.

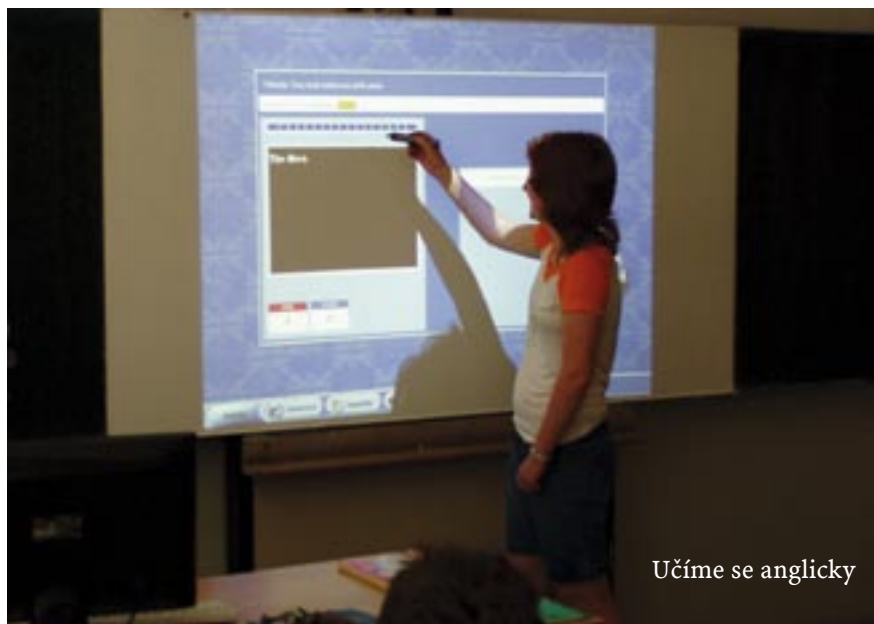
V životě každého člověka jsou určité časové mezníky. Ani u mne se čas nezastavil. Nastupující profesní rok 1954 si najednou podává ruce s rokem 1990, kdy podle zákonných norem je čas k odchodu do důchodu. Moje gymnazijní studentská léta byla provázena touhou studovat medicínu - pediatrii. Události té doby rozhodly jinak, já po dalším doplňujícím studiu nastoupila učitelskou dráhu. Začátky mého působení na uvedené vesnické škole nebyly snadné. Učitelé byli často zneužíváni do činností nesouvisejících s daným povoláním jako bylo př. přesvědčování zemědělců do JZD, sepisování počtu stromů, zvířat v domácnostech, (někde jsme byli vítáni i vidlemi), brigády v době prázdnin u mlátiček obilí, sušení sena, atd. V té době politické prověrky nebyly lichotivé. Mnoho vyučujících pro své náboženské přesvědčení bylo nuceno opustit své zaměstnání. Učila jsem ráda, už méně nadšeně klasifikovala. Bylo mně líto těch, kteří si do vínku života přinášeli slabé nadání a tuto nedokonalost jsem se snažila mírnit pravidelným doučováním před vyučováním. Nemohu si stěžovat ani na spolupráci rodičů svých žáků, vzájemně jsme si radili jak zdokonalit znalosti a chování dětí. Nevděčná byla funkce výchovného poradenství, kdy často z nějakých důvodů nemohli žáci po absolvování základního vzdělání pokračovat v profesích odpovídajících nadání i zájmům. Mezi mé příjemné zážitky náleží i setkání s bývalými žáky – jubilanty, kteří vzpomínají a veřejně přiznávají svá prožitá alotria z mládí. I v době míru se ve třídě střídalo. Žák II. stupně, podomácky vyrobenou zbraní, se snažil postrašit mladou paní učitelku. Záměr zklamal jeho představu. Při vchodu vyučující do třídy na ni mířená zbraň minula cíl a po odrazu střelená náplň zakotvila v nehluboké části břicha spolužáka. Přivolaný lékař těla kulky zbavil a postižený ve zdraví vyučování dokončil. Otec střelce patřičně řemenem syna poučil o nevhodnosti jednání. Další frontové linie škola v této podobě nezaznamenala. Je zajímavé, že útočník se přiznal do obce své pomyslné oběti a dle jejích slov patřil časem mezi vážené občany. S mým odchodem do důchodu opouští funkci ředitele i pan Václav Kalivoda, jeho místo obsazuje mladý nadějný pan Vojtěch Tělužil. Po mně funkci zástupce ředitele po 23 letech přejímá moje bývalá žákyně, v práci neúnavná a důsledná, paní Hana Huřková. Pod jejich vedením objekty škol zaznamenávají velkých změn především v modernizaci, uspořádání šaten, kabinetů, WC a další. I na základě svých dlouholetých zkušeností učitelky, později zástupkyně ředitele, výchovného poradce, si dovoluji tvrdit, že především zásluhou pedagogů na našich obou školách ani v dobách pro ně těžkých, se nezpronevěřili svému poslání a garantovali vždy dobrou

úroveň vzdělání a výchovy žáků. V závěru mé poděkování patří všem mým bývalým žákům z blízkých i odlehlých částí Halenkovice, kteří denně i za velmi nepříznivých podmínek vážili cestu za poznáním, stejně tak i mým bývalým kolegům, kteří to se mnou na škole vydrželi. Pokud se stalo a já se provinila, prosím, zapomeňte, v případě, že jsem i dobro konala, vzpomínejte.

Zdeňka Rapantová, bývalá učitelka

Vybavenost školy

V nové budově školy se nacházejí učebny pro 5. - 9. ročník. Třídy jsou rozděleny na učebnu matematiky, přírodopisu, fyziky, výtvarné výchovy, jazykovou a učebnu informatiky, dílen a cvičnou kuchyň. Počet tříd umožňuje, že se žáci na jednotlivé předměty stěhují do příslušné učebny, která je vybavena pro potřeby daného předmětu. V učebně informatiky je 13 počítačů a dataprojektor. V učebně jazyků a fyziky je využívána interaktivní tabule, která usnadňuje práci jak žákům, tak učitelům a nabízí velké možnosti zpestření a zkvalitnění výuky. Vybavenost učeben umožňuje nabídnout žákům řadu volitelných předmětů jako jsou : informatika, technické kreslení, příprava pokrmů, využití digitálních technologií, ruční práce. Stěny na chodbách školy jsou vyzdobeny malbami, které vytvořili sami žáci školy pod vedením paní učitelky Ambrožové

Učíme se anglicky

a Tělučilové. Šatny žáků jsou řešeny moderním způsobem, kdy má každý žák svoji vlastní uzamykatelnou skříňku. V budově se nachází také tělocvična, dostatečně vybavená pro výuky tělesné výchovy a provozování mimoškolních aktivit. V patře nad tělocvičnou jsou čerstvě vybudovány prostory pro školní družinu a školní knihovnu. Z galerie bude výhled do tělocvičny. V budově najdeme školní jídelnu i školní kuchyň, která prošla rekonstrukcí a je vybavena moderními přístroji. Školní jídelnu využívají děti mateřské a základní školy (asi 200 dětí), 24 zaměstnanců školy a 34 cizích strávníků.

Mgr. Olga Idesová

Pohled do učebny fyziky

Počítačová učebna

TRADIČNÍ A NĚKTERÉ VÝZNAMNÉ ŠKOLNÍ AKTIVITY

EXKURZE:

Dějepisné (Slavov, Staré Město)
Dukovany, Dalešice
Úřad práce
Místní knihovna
Obecní úřad
Baťovo obuvnické muzeum

KULTURNÍ AKCE:

Divadelní představení žáků 8. třídy
Divadelní festival POHÁDKOVÁ
SKLÁDANKA v Napajedlích
Koncerty
Slovácké divadlo 4x ročně

SOUTĚŽE:

Vědomostní olympiády v ČJ, Z, AJ, FY, D - Zlín
Soutěž Poznej a chraň (Bzenec)
Matematické: Pythagoriáda (Otrokovice), Matík (Spytihněv),
Matematický klokan
Literární soutěže (Hledání...)
Výtvarné soutěže (Pohádková skládanka, Cestou dvou bratří,...)
Zdravovědná - Mladý zdravotník (Zlín)
Dopravní (Otrokovice, Napajedla, Zlín)
Recitační (Pohořelice, Napajedla)
Pěvecká (Napajedla)
Sportovní: florbalová liga (Otrokovice), Partyzánský samopal (Zlín),
Zlínský vorvaň (Zlín)
Atletické: Veslařský kopeček, Trnavský běh, Pohár rozhlasu,
Atletický čtyřboj, Košíková

AKCE ŠKOLY:

Lýžařský výcvik 7. tř.
Plavecký výcvik 1., 2., 3. tř.
Rodičovský ples 9. tř.
Dětský Karneval a diskotéka
Divadelní představení žáků 8. tř.
Školní akademie
Výlet do pohádky
Pouťový / Velikonoční běh
Sáňkařské závody
Den dětí za účasti místních společ. org.
Sběr: šípků, papíru a léčivých bylin
Školní kola soutěží
Dopravní výchova + jízda zručnosti
Projekt – oslavy 50. výročí, ovzduší
Vánoční besídky
Výlety
Poslední zvonění žáků 9. tř.
Dětská policie – 5. roč.
Přednášky: zdravý životní
styl, kriminalita mládeže,
problematika kouření
a sexuální výchova...

Mgr. Petra Cívelová

Botanická exkurze

Dětská policie

Žákovské divadlo

Exkurze do Dukovan

Předtančení

Dětský den

Mikulášská nadílka

MIMOŠKOLNÍ ČINNOST

Tato oblast má na naší škole dlouholetou tradici. Zpočátku byla mimoškolní činnost žáků zahrnuta pod pionýrskou organizaci, kde pod odborným vedením pracovalo mnoho kroužků rozmanitého zaměření jako např. radioamaterský, chovatelský fotografický, recitační, leteckých modelářů, dramatický, apod. V dalších letech přibývaly další, které opět vykazovaly velmi kvalitní práci a byly vedeny na profesionální úrovni.

Byly to především:

Fotografický – p. Langer

Mladý technik – p. Janeček Josef

Střelecký – p. Palla František

Mladý obránce vlasti – p. Bučík Jaromír, p. Brázdil František,
p. Hrbáček Josef

Dívčí klub mladých - pí. Horáková Terezie

Zdravotnický – pí. Chytilová Božena, pí. Juřenová Alena

Přírodovědný – pí. uč. Janečková Miloslava

Šachový – p. Huťka Jiří, p. Kašpárek Radoslav

Modelářský – p. Vlk František, p. Vičánek Jaroslav

Počítačový – p. Gajdošík Vít

Pěvecký – pí. uč. Kalivodová Květuše

Vybíjená – pí. vych. Essenderová Ludmila

Divadelní – pí. Dubová Marie

Aerobic – pí. uč. Palúchová Marcela

V současné době pracují při škole tyto zájmové útvary :

Florbal – p. Jurásek Jaroslav, p. uč. Veselý Jiří

Biatlon – p. Palla František, p. Huťka Pavel

Gymnastika – pí. uč. Huťková Hana, pí. Anna Režná

Výtvarný – pí. uč. Ambrožová Bohdana

Angličtina – pí. uč. Sattková Eva, pí. uč. Tělupilová Jarmila

Divadelní – pí. uč. Cívelová Petra

Taneční – pí. uč. Huťková Hana

Dyslektický - vyuč. 1. stupně

ZUŠ Napajedla nabízí na naší škole pro zájemce obor výtvarný a hudební.

Na závěr je nutno poděkovat všem obětavým občanům i učitelům, kteří jsou ochotni věnovat část svého osobního volna ve prospěch dětí a mládeže, čímž podporují jejich tvůrčí schopnosti, napomáhají ke zdravému růstu naší nejmladší generace, a co je nejdůležitější, přispívají k prevenci sociálně patologických jevů v naší společnosti.

Mgr. Jiří Veselý

Kroužek gymnastiky

Výtvarný kroužek

Kroužek vybíjené

Zapojení žáků naší školy do veřejného života

Žáci naší školy jsou v této oblasti činnosti velmi aktivní. Pravidelně přispívají svými básněmi a články do obecního časopisu - Halenkovického zpravodaje. Přípravují se svými učiteli program na vystoupení a dárečky pro seniory. Tito se setkávají jedenkrát za 2 roky na akci - Setkání seniorů. Nejstarší občané jsou velmi pyšní na um svých vnuků a pravnuků. Každoročně vystupují s programem při rozsvěcování vánočního stromu, u kterého se setkávají obyvatelé obce Halenkovice. Pro klub důchodců připravují výzdobu klubovní místnosti a přáníčka např. k Vánocům, MDŽ, Svátku matek aj. Také společně s dětmi MŠ mají pásmo písniček a básniček na vítání nových halenkovických občánků do života. Starší žáci pomáhají při přípravě volebních lístků k volbám do obecního zastupitelstva, Parlamentu ČR a Senátu ČR. Každým rokem, při posledním zvonění, se loučí krátkým programem se starostou obce a členy obecního úřadu. Nesmím opomenout taneční vystoupení žáků 8. a 9. ročníku na plese SRPŠ. Své práce, recitační, pěvecké, hudební a sportovní vystoupení prezentují na Akademii školy. Dá se říci, že žádná veřejná akce se neobejde bez účasti školních dětí – např. literární program k oslavám založení obce, pomoc při „Výstavě Ovoce a zeleniny“, „Výletu do pohádky“ apod. Naši žáci jsou členy různých společenských organizací – TJ Sokol Halenkovice, klubu leteckých modelářů, Biatlonu a Sboru dobrovolných hasičů. V těchto organizacích se nejen věnují svým zálibám, ale také úspěšně reprezentují školu i obec při soutěžích, turnajích a závodech. Aktivně jsme se podíleli na 50. výročí nové školy- otevření budovy. Při této příležitosti jsme připravili projekt a s jeho výsledky jsme seznámili širokou veřejnost naší obce .

Mgr. Jarmila Tělučilová

Setkání
důchodců

Výročí založení obce

Vítání nových občánek

Sportovní oblast

Již ve starověkém Řecku se prosazovala myšlenka kalokagathie - dosažení harmonie duchovních a tělesných hodnot. Také v dnešní přetechnizované době hraje tělovýchova a sport na naší škole nezastupitelnou úlohu. Svědčí o tom řada soutěží, které mají v termínovém kalendáři školy stálé místo. Tradiční turnaje v předvánočním období, chlapci ve florbalu, dívky v přehazované. Již dlouho předem probíhají vášnivé diskuze o složení týmů, taktice, ale i v jakých dresech družstvo nastoupí, aby získalo sympatie mocně povzbuzujících diváků. Mladší žáci se tradičně na jaro utkávají ve vybíjené, aby pak nejlepší z nich poměřili síly s ostatními školami v okolí na tradičním turnaji na Žlutavách. Ve vybíjené jsme také zaznamenali největší úspěch poslední doby, kdy družstvo po vítězstvích v okrskovém i okresním kole našli rovnocenné soupeře až v krajském finále ve Valašském Meziříčí. Důkaz, že lze konkurovat velkým městským školám, pokud mají děti kvalitní vedení a přípravu. Další tradiční školní soutěží je jarní přespolní běh. Nejlepší jednotlivci a týmy nás pak reprezentují na okrskové popř. okresní úrovni. Své úsilí z kroužku se snaží zúročit družstvo florbalistů v "Otrokovické florbalové lize". Účastníme se turnajů i v dalších kolektivních hrách: kopané a košíkové. Pravidelně jsou obsazovány soutěže v atletice. Ať už přespolní běhy vrcholící podzimním okresním přeborem v Trnavě, tak také Atletický čtyřboj či Pohár rozhlasu konaný většinou na atletické dráze v Otrokovících. I když počtem žáků a technickým zázemím těžko konkurujeme velkým školám, na výkonech našich žáků to poznat není a i v těchto soutěžích zaznamenáváme umístění na předních pozicích. Zmíním se jen o některých, přitom však chci poznamenat, že někdy i 7. či 12. místo je v konkurenci velkých škol obrovským zadostiučiním, a tak děkuji všem žákům, kteří zde sice nenajdou svá jména, za jejich vzornou reprezentaci.

Ve šk. r. 1993/94 se naši florbalisté v soutěži o titul přeborníka okresu umístili na 2. místě. Šk. r. 1999/2000 proslavilo družstvo mladších žáků – Roman Hučka, Marek Navrátil, Lukáš Drábek a Martin Sattke tím, že vyhrálo „Otrokovickou florbalovou ligu“ a stalo se přeborníky okresu. Ve šk. r. 1997/98 v dopravní soutěži vyhráli starší žáci okrskové i okresní kolo a v krajském kole obsadili 7. místo (z 15 družstev) - Michal Režný, Radek Hučka, Renata Juřenová, Jana Šťastná. Šk. r. 1998/99 zaznamenal v této soutěži opět výrazný úspěch, v krajském kole dokonce 4. místo, pro družstvo ve složení: Michal Režný, Pavel Hučka, Marie Kašíková a Jana Šťastná. Ve šk. r. 2003/04 se žáci zúčastnili „Atletického čtyřboje“ a přivezli: 1. místo – Kamila Švubová (přespolní běh), 1. místo – Petr Stuchlík (hod kriket. míčkem), 2. místo – Vít Karchňák (skok daleký). Ve šk. r. 2005/06 získalo družstvo ve složení: Pavel Marholt, Jan Gajdošík, Kristýna Hučková a Evženie Štýsová 1. místo v branné soutěži „O partyzánský samopal“. Ve stejné soutěži jsme dosáhli bronzových medailí, a to ve šk. r. 2006/07 – Kristýna Hučková, Tereza Langerová, Petr Maňák a Ondřej Kadlčák

a ve šk. r. 2008/09 – Anna Gajdošíková, Lenka Jaroňková, Michal Vykoukal a Zdeněk Trvaj. Ve šk. r. 2004/05 v přespolním běhu v Trnavě v konkurenci až 120 závodníků obsadila Kamila Švubová 3. místo. Tohoto běhu ve šk. r. 2005/06 se zúčastnili : Evženie Štýsová – 6. místo, Petr Maňák – 18. místo a ve šk. r. 2008/09 nejlepší umístění – 5. místo získala Anna Gajdošíková. V tomto šk. r. vyhráli žáci 5. r. okrskové kolo ve vybíjené a postoupili do okresního kola. Starší chlapci již několik let hrají „Otrokovickou florbalovou ligu“ za účasti 12 družstev. V r. 2005 obsadili vynikající 2. místo a od té doby se neumístili nikdy hůře než na 6. místě. Šk. r. 2009/10 přinesl halenkovickému florbalu další výrazný úspěch

Aletický čtyřboj

Florbalová liga

– vítězství v přátelském turnaji o putovní pohár starosty Želechovice. Turnaje se zúčastnily družstva ze Zlína, Želechovic, Vizovic a Slavičína. Pochvalu si zaslouží nejen hráči: D. Polášek, M. Vojáčková, Jan Jurásek, P. Kedra, F. Košábek, Z. Trvaj, R. Luppi, R. Běhounek, J. Kocián, R. Jelínek, O. Švec, Jiří Jurásek, K. Kašparová, J. Blažek, J. Polach, ale i jejich realizační tým vedený p. Juráskem a p. Veselým. Nutno dodat, že Zdeněk Trvaj byl vyhlášen nejlepším obráncem celého turnaje.

Mgr. Libor Lízal

O partyzánský samopal

Vítězství ve florbalovém turnaji

SRPŠ

Sdružení rodičů a přátel školy jako dobrovolná společenská organizace se v naší obci stala nedílnou součástí školy. Tím, že se na její výstavbě podílelo mnoho halenkovičských občanů, vznikl mezi školskou a občanskou veřejností úzký vztah. Na vesnici tomu ani nemůže být jinak. Lidé tady mají k sobě blíž a škola zaujímá důležité místo v životě obce. Ve výboru SRPŠ se vystřídalo mnoho obětavých rodičů, všechny je nelze vyjmenovat, ale patří jim velké poděkování, zejména předsedům – jmenovitě: Břetislav Bryška, Miroslav Bučík, Ladislav Snopek, Arnošt Fischer, Václav Kocián, Josef Juřena, Jiří Pavelka, Radek Kocián.

V současné době má výbor SRPŠ 20 členů (10 - ZŠ, 10 - MŠ): Radek Kocián (předseda), Marcela Baránková, Ivan Bláha, Kateřina Březíková (MD), Eliška Černochová, Lada Donovalová, Radana Dundálková, František Gabrhelík, manžele Gabrhelíkovi (Barbora a Petr), manželé Hrbáčkovi (Vlasta a Drahoslav), Marek Hučík, Milena Košábková (jednatelka), Petr Pavelka, Roman Šavara, Zdeněk Trvaj, Ludmila Trvajová, Irena Vávrová, František Vojáček, Jaroslav Trvaj, Marie Mihálová (za MŠ), Hana Huťková (za ZŠ) a jako host ředitel školy.

Mezi nejvýznamnější akce, které škola ve spolupráci se SRPŠ pořádá, patří: Rodičovský ples, dětský karneval (pro děti MŠ a I. stupeň), diskotéka (pro žáky II. stupně), „Výlet do Pohádky“ (22. ročník).

Mezi běžné aktivity se řadí pomoc při pořádání Akademie, Dětského dne, školních sběrech, žákovského divadla, škole v přírodě, brigádách na zvelebování okolí hřiště MŠ. Finančně přispívá na: knižní a jiné odměny, dopravu na soutěže, exkurze, LVVZ, SD, kroužky, školní a výtvarné potřeby, pomůcky a hračky do ŠD, loučení s předškoláky v MŠ, vybavení nábytkem (vestavěné skříně...), bylo vybudováno dětské hřiště a vybaveno různými hracími sestavami.

*Mgr. Hana
Huťková,
zástupce
ředitele*

Výlet do pohádky

Výlet do pohádky

Příspěvky žáků

DOPIS PRVNÁČKOVI

Škola to je budova, do které chodíš, aby ses něco naučil - nejenom matematiku a český jazyk, ale také slušné chování, které budeš potřebovat jako sůl. A doporučuju ti, aby ses už od začátku školního roku dobře učil, protože když se budeš dobře učit, tak budeš mít pěkné známky a ty ti hodně pomůžou. Dobré známky totiž znamenají dobrou práci a pokud budeš mít dobrou práci, tak už si kolem peněz nebudeš dělat starosti a to je základ.

Dagmar Kylarová, 6.tř.

Škola je místo, kde prožiješ spoustu dobrodružství, smutku, ale zároveň radosti. Zažiješ zde svou první lásku, i když ti to teď nic neříká, vím, že po čase přijdeš na to, co jsem tímhle výrokem myslela. Naučíš se zde spoustu věcí a budeš umět spočítat 1+1. Děti, které do školy nechodí, na to jenom zírají s otevřenou pusou a neví, o co vlastně jde. Kamarádi, které potkáš ve škole, jsou na celý život.

Valerie Hučíková, 6.tř.

Musím Ti říct, že škola je báječná věc, naučíš se číst, psát a počítat. I přesto, že tě škola naštvě písemkami, co ti učitelé dávají, ale je to vlastně proto, aby zjistili co Ti ještě nejde a v čem máš mezery. A když budeš chytrá a šikovná, tak se můžeš něčím stát. Mohla bys být čímkoliv například: kadeřnicí, prodavačkou, květinářkou dokonce i třeba učitelkou. Škola tě baví, protože tam budeš mít kamarády. Za několik let, až budeš větší, tak poznáš, že škola je nejlepší věc.

Zkrátka, co ti dá škola, budeš potřebovat celý život. Budeš-li se dobře učit, budeš mít dobré zaměstnání, hodně peněz a pro ostatní bude hodně těžké tě v životě obelhat. A taky přátelé ve škole ti zůstanou na celý život. Takže nevěš hlavu, nakonec se ti po tom všem bude ještě stýskat.

Šárka Vávrová, 6.tř.

No prostě a jasně, do školy chodit musíš z milionu důvodů, od ústavy až po to, aby sis našel dobrou práci. A přece je jasné, že co se nenaučíš teď, tak potom je pozdě. Máš to jako se psem, pokud ho nenaučíš povely, když je malý, tak už ho ve stáří těžko něco naučíš.

Šimon Přecechtěl, 6.tř.

IDEÁLNÍ UČITEL

Jak by měl vypadat učitel? Má představa o učiteli se vám bude zdát podivná, možná i trochu srandovní. Dnešní učitelé jsou obyčejní lidé. Učitelé by přece měli být od ostatních lidí odlišní, protože učí děti, jak se stát chytřejšími. Má představa o učiteli je taková, že by učily pouze ženy a byli by to roboti. Zkrátka byly by to „geniální ženy“. Byla by to hodná a milá paní, která by měla všechno, na co pomyslí. Měla by hodně peněz a postavila by takovou školu, že by se o ní všude psalo. Postavila by velkou školu z čokolády. Děti by do ní rády chodily, protože by se vůbec nemusely učit. Paní učitelka by nosila jenom poslední módu a byla by moc krásná. Pořádala by různé akce a děti by brala na výlety do ciziny. Víím, že tato představa je v reálném životě nemožná, ale kdyby to možné bylo, bylo by to super a všem dětem by se to určitě líbilo.

Denisa Hanáková, 6. tř.

Jak by mohl podle mého vypadat učitel? No tak podle mě, by to mohl být tak trochu vzor paní učitelky Hany Huťkové, je moc milá a spravedlivá. Ale kdybych ji neznala, tak by ten můj dobrý učitel měl být milý, spravedlivý, hodný, trpělivý a dost dobře by měl vysvětlovat látku. Ptáte se proč? Na to je jednoduchá odpověď. Jelikož každý z nás má jiný názor na svého učitele jen podle toho, jak nás známkují. Jak třeba jen proto jednou dostaneme od něj dobrou známku a rozumím si s ním, tak je pro mě dobrý, ale když dostanu od něj blbou, tak se na něj hned naštvu, i když bych správně měla být naštvaná na sebe. Ale zpět k učiteli, jakého si přeji. Učitelé říkají, že se písemné testy nemusí oznamovat, tak nám je dávají dokonce i podle svých nálad. Mohli by nám o těch testech říkat, protože když se nám o něm řekne, že je budeme příště psát, tak děti, co se chtějí naučit a mít z toho dobrou známku, tak se naučí, ale ti co nechtějí, tak nebudou, ale zato přece nemůžou ostatní. Podle mě by mi hodně vyhovoval učitel, který by mě už mohl konečně pochopit v mém učení. Já se chci učit a být dobrá, ale nejde mi to, i když se snažím a když mi pak učitelé řeknou, že se ani nesnažím, tak mě to mrzí, protože se snažím, jen mi to nejde a to už asi neovlivním. Tak takhle si ho představuji já.

Adéla Stuchlíková, 8. tř.

Na otázku, jak bych si představovala správného učitele, je velmi těžké odpovědět. Tak jako každý člověk, může mít dobré i špatné vlastnosti. Měl by ale umět ty špatné nedávat moc najevo. Rozhodně bych byla ráda, kdyby nebyl jako jeden náš bývalý pan učitel. Ten vždy, když ho někdo rozzlobil, házel po nás křídly. Ani by neměl být takový, aby se žáci před každou hodinou klepali jako ratlíci. Správný učitel by měl být hodný, ochotný, přátelský, spravedlivý, ale hlavně by měl umět ocenit a pochválit úspěch a zároveň neodpouštět lajdáctví a měl by dávat dobrý příklad všem žákům. Jsem ráda, že máme ve škole takové hodné a spravedlivé učitele.

Markéta Graclová, 7. tř.

Učitelé nás zkrátka mají jako vlastní děti, musíme poslouchat na slovo a hlavně dodržovat nějaké řády. Proč? Protože, když nebudeme plnit úkoly a nebudeme se chovat slušně, moc daleko to nedotáhneme. Zkrátka, každý den říkáme alespoň pětkrát: „Pane učiteli nebo paní učitelko“. Je to akorát jiné oslovení, protože je to stejné jako doma. Doma také říkáme - mami nebo tati.

Učitel, který nemá rád děti, neměl by vůbec učit. Měl by hlavně mít rád děti a něco sám umět. Měl by mít velkou trpělivost, aby když ho někdo naštvě, třeba hned neuhodil. Vždycky si za to můžeš sám, neučíš se, nejsi připravený na hodinu a nemáš úkol. Myslíš si, že za to může učitel, ale to není pravda. Učitelé nám hlavně pomáhají, ale za ručičku nás pořád vodit nemůžou, musíme se osamostatnit.

Magdaléna Kociánová, 8. tř.

Já bych chtěl, aby byl učitel zábavný, aby s ním byla legrace. Určitě je lepší se dívat na veselého, než na smutného. Také by měl umět vysvětlit novou látku, ale to je samozřejmost.. Chtěl bych, abychom si ve škole hráli hry, dívali se na videa, aby byla jak se říká „škola hrou„.Učitelé jsou různí, ale na ně i na školu se vzpomíná v dobrém.

Filip Košábek, 8. tř.

Kdo vlastně je učitel? Je to člověk, který se nás snaží naučit nějaké nové věci, je to člověk, který do nás vkládá své naděje, je to člověk, který nám věří a my ho velmi často klameme a zrazujeme.

V náplni práce má každé ráno nastoupit před celou třídu neukázněných a drzých žáků. Jak to dělá, že je vždy uklidní? Jak dokáže každý den přijít s dobrou náladou? Jak velká musí být jeho autorita?

Nechtěla bych být učitelem. Ne proto, že se mi ta práce nelíbí, ne proto, že bych k nim cítila nějaký odpor, ale proto, že bych nemohla každý den přijít s dobrou náladou, nemohla bych vkládat do těch dětí, do těch drzých dětí, naděje, věřit, že se něco naučí. Doufat, že aspoň jednou mě poslechnou, doufat,

že se naučí a nebudou tak drzí, že se konečně budou dívat na školu jinýma očima. Nemohla bych ním být, a proto ve skrytu duše tyto vzácné lidi obdivuju. Snažím se jim vyhovět, ale někdy je to těžké.

Simona Přílučková, 8. tř.

Můj učitel snů by měl být chápavý, měla by s ním být legrace a měl by dobře vysvětlovat učivo. Ale samozřejmě musí být i trošku přísný. Pokud je někdo ze třídy neukázněný, tak musí dostat trest. Ale jenom on a ne celá třída, protože je to vůči ostatním nespravedlivé. Když jeden žák dává pozor a učitele poslouchá a jiný zlobí a vykřikuje, je špatné, když jsou potrestáni oba.

Dobry učitel nás má naučit co nejvíce věcí a to po všech stránkách od slušného chování až po učivo. Také bych si přála, aby byl jako náš kamarád. Určitě bychom si s ním více rozuměli. To je můj učitel snů.

Dagmar Kylarová, 6. tř.

Podle mých představ by ideální učitel nebo učitelka měl být sympatický na pohled, mladšího věku, aby lépe pochopil naše chování a potřeby. Chtěl bych, aby nikdy nezapomněl, jaký měl přístup ke svým učitelům a učitelé k němu, proto by mohl být tolerantní, spravedlivý a vždy dobře naladěný. Každý byl jednou školák a také občas zlobil. Můj vysněný učitel by učil neoblíbené předměty, aby je udělal oblíbenými. Nepřeháněl výuku zkoušením, zadáváním složitých úkolů a častých písemek. Při vysvětlování učiva používal obrázky, knížky, vyprávěl své zkušenosti. Získat si žáky svým kamarádským přístupem a smyslem pro humor. Dobry učitel by neměl dávat na rady ostatních učitelů, ale soudit každého žáka podle sebe. Místo podceňování méně schopných žáků, by naopak motivoval a probouzel v nich jiné přednosti. Takového učitele by ocenil každý školák, rodič i ředitel. Přál bych si, aby na naší škole byl takový učitel každý.

Ondřej Švec, 7. tř.

Oni se nás snaží něco naučit, abychom nebyli úplně hloupí a něco věděli a mnozí z nás to nevidí. Doufám, že se jim časem otevřou oči a začnou se snažit, aby jim udělali radost.

Anna Graclová, 8. tř.

Většinu času trávím ve škole a dospělí, kteří se zde pohybují, mi ukazují, jak se chovat. Učitel by měl být takový náhradní rodič, se vším se mu můžu svěřit a on mi vždy pomůže. Říká se, že učitelské řemeslo je poslání.

Jan Jurásek, 8. tř.

Je mě jedno, jestli můj pan učitel je tlustý nebo chudý, malý nebo vysoký. Měl by být spravedlivý, hodný. Aby měl smysl po humor!

Petr Hruboš, 7. tř.

Dokonalý učitel by musel umět zaujmout, být vnímavý, umět ocenit nápad a snahu. Měl by být i trochu vtipný a hlavně dokázat vysvětlit učivo a umět dávat i účinné tresty, ale jen jedincům. Trestáním celé třídy si myslím, že jen vzbuzuje nenávisť k určitým spolužákům. A ještě k tomu musí mít učitel dobré nervy. Dokonce si myslím, že učitel někdy může nám dát rady, nápady a chuť do života. Po pravdě u dokonalého učitele by mohlo být jedno, jak se obléká, ale hlavní by bylo, aby nás dokázal naučit co nejvíce věcí. To je občas nadlidský úkol a někdy to prostě a jasně není možné, že by to možná ani ten dokonalý učitel nezvládl.

Šimon Přecechtěl, 6. tř.

JAK SI PŘEDSTAVUJI SVOJI BUDOUCNOST

Jako malá jsem měla klasický holčičí sen, nereálnou představu o mé budoucnosti. Mít velkou svatbu, hezkého, milého manžela, obrovský dům, auto a kupu dětí. Taková budoucnost by byla skvělá, ale myslím, že je to opravdu jen dětinská představa. Spokojila bych se aspoň s částí toho, co jsem si v minulosti vysnila. O prvním kroku mé nejsnadnější cesty do budoucna jsem rozhodovala již letos a to výběrem středních škol. Co se týče mého budoucího povolání stále vůbec nevím, co bych chtěla dělat, tak jsem si jako střední školu vybrala gymnázium. Žádné větší rozhodnutí jsem nikdy dělat nemusela a doufám, že alespoň chvíli ještě dělat nebudu. Vše ostatní zatím ponechávám osudu. Jedna věc už ale je mi jasná, a to, že nepotřebuju velký dům, spoustu peněz, ale jen trochu štěstí, lásky a být milovaná. Jestliže tyhle věci mám, pak si myslím, že se o svou šťastnou budoucnost bát nemusím.

Ivona Dundálková, 9. tř.

Spousta lidí se mě ptá, jak si představuju svou budoucnost. Já sice vím, jak si ji představuju, ale nemá cenu dopředu toho moc plánovat, poněvadž by moje plány nemusely vyjít. Moje představa je asi taková, že vystuduju střední školu a potom se rozhodnu, jestli půjdu dál na vysokou škola, nebo půjdu někam dělat do zaměstnání. Jestli jsem si někdy kladl otázku podle čeho si chci zvolit své povolání? Ano, kladl, ze začátku jsem nevěděl, co bych chtěl dělat, pořád jsem si rozmýšlel, ale pak jsem tomu nechal volný průběh a rozhodl jsem se až předtím než se měli dělat přihlášky na školy. Když slyším otázku, podle čeho si chci zvolit své povolání, tak odpověď na ni mám jasnou. Své povolání si chci zvolit jednak podle svých zájmů, aby mě bavilo, ale nechám si poradit od dospělých, protože každá rada je dobrá. Jednou jsem si kladl otázku, jestli

je pro mě výběr povolání důležitý, když je taková obrovská nezaměstnanost. Nakonec jsem ale uvážil, že výběr povolání je důležitá věc, protože se tato situace s nezaměstnaností může změnit. A potom bych skončil jako kopač kanálů nebo popelář.

Radek Němec, 9. tř.

O budoucnu jsem ještě moc nepřemýšlela, ale někdy jsem o ní trochu uvažovala. Já myslím, že je brzo řešit budoucnost, když jsem ještě na základní škole v 9. tř., ale možná ne. Svě budoucí povolání bych si chtěla zvolit podle toho, aby mě bavilo, takové, kde budou přátelští lidé, taková práce, kde nebude nějak moc dlouhá pracovní doba a práce dobře placená. Otázka výběru povolání je pro mě docela důležitá. Nejvíc v životě bych si přála, abych si našla v nové škole dobré přátele, aby se mně tam líbilo a měla jsem klidný a spokojený život, ale taky zdraví je nejdůležitější. Být volná a svobodná v jednání je dobrá věc, ale někdy asi není na škodu nechat si poradit. Já moc samostatná nejsem, ale postupem času bych se mohla k tomu dopracovat. Já někdy kontrolu nad sebou potřebuji, ale možná by to šlo i bez ní. Pod pojmem život v pohodě si představuji klid, pořádek, jistotu, bezpečí. Já se znám dobře, já si myslím, že si tam sama moc neporadím s něčím. Často potřebuji pomoc od dospělých.

Svoji budoucí rodinu bych si představovala asi takto: manžel a 2 děti, hezký rodinný domek a všichni zdraví. Chtěla bych manžela, který by dokázal vydělávat dost peněz, uživit rodinu, měl by být hodný, upřímný a mohl by mě mít také rád. Přála bych si poznávat nové země. Také bych si přála mít nějaké zvíře, třeba kočku nebo psa. Třeba se mně alespoň některé přání splní v budoucnu.

Magdaléna Kaňovská, 9. tř.

Při představě o budoucnosti mám nad sebou velký otazník. I přes to, že mám vybranou školu s konkrétním zaměřením, ještě stále nemám jasno v tom, co dál. Zatím mi nezbývá, jen čekat, jak se mi má nová škola zalíbit a zda mne bude bavit obor, který jsem si vybrala. Podle toho se pak rozhodnu, čím chci vlastně být.

Mnoho mých známých, mělo již v devátém ročníku základní školy jasno. Věděli, co chtějí, ale po pár měsících přešli jinam, jelikož zjistili, že tak by to nešlo. Jiní zase naopak pokračovali a byli spokojeni. Proto jsem zvědavá, jak dopadnu já. Rodiče mi říkají, že kdyby mě vybraná škola nebavila, jednoduše přestoupím, nebo začnu další rok, znovu v prváku. To je taky důvod, proč si teď moc starostí nedělám. Slyšela jsem také, že někdo vystudoval určitou školu, ale jeho budoucí zaměření zakotvilo ve zcela jiném směru. A to je další důvod, proč mohu být bez starostí. Vždyť: „Každý svého štěstí strůjce“.

Anna Gajdošíková, 9. tř.

Za příspěvky žáků - Mgr. Bohdana Ambrožová

Mateřská škola

Mateřská škola Halenkovice byla zřízena z iniciativy ředitele školy v roce 1950 a to z bytu ředitele školy. Až do roku 1960 byla budova společným útočištěm základní a mateřské školy. Od 1. září 1960 se mateřská škola stává školou s celodenní péčí a začíná existovat samostatná mateřská škola, která se postupně z jednotřídní mateřské školy rozrostla ještě o jednu třídu a od 1. září 1977 se mateřská škola stala dvojtřídní s celodenní péčí a kapacitou 50 dětí.

Jak již název - Základní a Mateřská škola - napovídá, jsme školou, která je od roku 2003 sloučena do právního subjektu se školou základní. Umístění školky do staré budovy základní školy nám umožňuje být školkou odlišnou od velkých sídlištních školek. Jsme vyhledáváni prarodiči a rodiči, kteří sami naši školku navštěvovali, a pokračujeme dalšími generacemi.

Jsme školkou rodinného typu, dvojtřídní s celodenním provozem. Vycházíme z potřeb a požadavků dětí a jejich rodičů. Naši rodiče mají možnost se podílet na dění ve školce, účastnit se různých programů. Mezi pravidelné akce patří Drakiáda, Podzimní světélkování, Rozsvěcování vánočního stromu, Vánoční besídka, karneval v MŠ i na kulturním domě, Probouzení broučků ze zimního spánku, Velikonoční jarmark, besídky ke Dni matek, vystoupení na Akademii, velmi oblíbený „Výlet do pohádky“, oslava Dětského dne, Škola v přírodě, slavnostní Rozloučení s předškoláky a společné opékání špekáčků. Pravidelně navštěvujeme divadelní představení, předškolní děti se zúčastňují plaveckého kurzu, provádíme logopedickou péči, grafomotoriku, pískání na flétničky den otevřených dveří a jiné akce.

V roce 2008 se nám podařilo navázat přátelství s Mateřskou školou v německé Kreische. Toto přátelství vzniklo díky balónku, který vypustily německé děti při rozloučení s mateřskou školou. Balónek doletěl až do Halenkovic s pozdravem a zpětnou adresou. Již několikrát proběhla vzájemná návštěva s výměnou dárků pro děti a vzájemně předávaných zkušeností a praktik v předškolním vzdělávání u nás a v Německu.

V letošním roce bude školka procházet velkou rekonstrukcí a dojde k navýšení kapacity dětí na 60. Projektové práce jsou již ukončeny a nastává fáze vlastní rekonstrukce. Demoliční práce začaly 7. 6. 2010.

Marie Mihálová, vedoucí učitelka MŠ

Karneval

Probouzení
přírody

Škola v přírodě

Učíme se plavat

Mikulášská
nadílka

Velikonoční
dílňičky

Historie Školní družiny při ZŠ v Halenkovicích

Prvními vychovatelkami byly paní Danuše Ondrušková, Ludmila Obdržálková, Rozálie Zentrichová, Valerie Benešová.

Od šk. r. 1974/75 pí. Jarmila Šimková - Škamralová. Ve šk. r. 1987-88 p. Miklová Zdenka. Od 1988 do 1992 Ludmila Essenderová. Jednalo se o odpolední provoz, pouze v letech 1990 - 1992 byla otevřena i ŠD s ranním provozem. Na jaře 1992 byla ŠD z úsporných důvodů zcela uzavřena. Zmínka v kronice říká, že péči o školní děti převzala MŠ. Od šk. roku 1996/97 byl provoz ŠD obnoven. Dva roky zde působila p. Eva Sattková, 4 roky sl. Petra Cívelová, poté 2 roky sl. Alena Budlanská a od šk. roku 2004/05 opět p. Ludmila Essenderová. Provoz ŠD je odpolední, zapsáno je 25 žáků 1. - 4. ročníku k denní docházce, dalších 10 žáků dochází pravidelně jen na několik dní v týdnu. Celá léta se děti po skončení vyučování scházely v malé místnosti v patře budovy 1. stupně. Jak pracovaly v počátečních letech, není v kronikách ZŠ zachyceno. Lze však předpokládat, že vychovatelky využívaly ve vzděl. působení na děti brožury „Rok ŠD I., II. a III.“ V roce 1980 vydalo MŠ ČSR „Návrhy programů vých. - vzděl. činnosti pro ŠD s dětmi 1. - 4. ročníku.“ V roce 1987 „Metodické stati k vých. - vzděl. práci v ŠD“ a „Zájmové činnosti.“

Od 1. 9. 2007 pracuje ŠD podle ŠVP /školský vzdělávací plán/ pro ŠD. Z něho se vychází při vypracování ročního plánu a měsíčních akcí. Obojí pak slouží jako podklad pro plány týdenních činností. Denně jsou zařazovány činnosti odpočinkové a relaxační. Zájmové činnosti jsou však pro každý den v týdnu jiné - v těch žáci zužitkují vědomosti a dovednosti získané doma, v MŠ a ZŠ. Zužitkují vše, co už se naučili, ale vždy se obohatí o další poznatky. Jedná se o činnosti literární a hudební, tělovýchovné a sportovní, výtvarné a pracovní technické, přírodovědné, společensko-prospěšné a sebezvzdělávací.

Do ročních plánů jsou zařazovány akce - některé z nich dnes již tradiční jako: Drakiáda, podzimní a jarní lehkooatletická Miniolympiáda, Šipkiáda, Vánoční besídka, závody v Bobování, Karneval v ŠD, Diskotéka v tělocvičně, soutěž v Doremi, Solitéru, malování na chodníku ke Dni dětí. Žáci jsou vždy odměněni diplomy a drobnými cenami. Vyrábíme drobné dárky a přáníčka pro zaměstnance ZŠ a MŠ (ale zajdeme popřát i do obchodů, na poštu, na OÚ i do místní knihovny) a to: k Vánocům, ke Dni učitelů, k Velikonocům a ke Dni Matek. Děti z MŠ, které přicházejí k zápisu do ZŠ, mají od nás vždy připravenou pozornost. Na podzim a na jaro shlédneme zajímavé expozice v Muzeu Zlín. Každou středu si pravidelně nejen prohlížíme, ale už i půjčujeme knížky v místní knihovně. Závěr šk. roku oslavujeme v přírodě, v rámci turistické vycházky s opékáním špekáčků. Účastníme se výtvarných soutěží. V r. 2005 získali žáci ŠD Cenu poroty za malované stavby ze sněhu „Kočka“ a „Stonožka“. V r. 2008 pak 1. místo v soutěži Pohádková skládanka za „pečenou“ pohádku O kůzlátkách. Na loňskou školní Akademii jsme připravili pásmo básní a

Modelujeme ve sněhu

Drakiáda

Miniolympiáda

tanečků s názvem „Postavili zelenú máju“. Před 3 lety jsme předvedli zpívanou pohádku „O princezně a o hrádku“.

Pobyt dětí v ŠD je zdarma. Veškerý materiál pro výtvarné a pracovní technické činnosti, odměny do soutěží, dárky pod vánoční stromeček, další hry, hračky a drobné vybavení místnosti ŠD hradí ze svých prostředků SRPŠ.

V letošním roce jsme získali novou prostornou místnost na „galerii“, se samostatným sociálním zařízením. K pestré činnosti dále využíváme učebnu PC, kuchyňku, tělocvičnu a hřiště TJ. K vycházkám nám slouží všechny části obce. Vždyť Halenkovice jsou tak krásné...

Essenderová Ludmila, vychovatelka

Součástí školy je i školní jídelna

Škola předává žákům duševní potravu a doplnit energii školákům je úkol pro školní jídelnu. Dlouhá léta se vařilo v kuchyni ve dvoře staré školy. Kuchařky připravovaly jídlo z pohledu dnešní doby v opravdu složitých podmínkách. Vařilo se na sporáku na tuhá paliva, prostor byl velmi malý a vybavení kuchyně minimální. Ke skladování potravin sloužil jeden vlhký sklad. Vše ještě ztěžoval častý nedostatek vody. Přesto se zde vařilo až pro 200 strážníků a v určitém období byly připravovány i svačiny pro žáky.

Dnem 19. 12. 1981 nastala změna slavnostním otevřením nového areálu. Ke zdejší škole pro žáky 2. stupně byla přistavěna kromě tolik potřebné tělocvičny i nová kuchyň s jídelnou. Strojní vybavení bylo dobré, pracovní i skladovací prostory dostatečné. Veškeré zařízení je na elektřinu. Občasné vypínání elektrického proudu bylo řešeno jednou varnou stoličkou na plyn. Přestože problémové zásobování vodou ještě několik let trvalo, kuchařky kromě přípravy jídla měly za úkol zužitkovat i výpěstky ze školní zahrady - nakládaly zelí, okurky, zpracovávaly ovoce na kompoty, džemy nebo sirupy. K ochutnání připravovaly výstávky pomazánek, které se těšily velkému zájmu veřejnosti. V současnosti je zařízení kuchyně stále stejné a zvolna dosluhuje. Opořezanou elektrickou pec už nahradila pec nová. Byla zde provedena výměna oken a klimatizace. Opravdovým pomocníkem se stal nově zakoupený konvektomat.

V kuchyni se nyní vaří průměrně pro 210 strážníků. Pracuje zde kolektiv čtyř kuchařek. Vedoucí jídelny p. Jana Doležalíková zastává i funkci účetní školy. Za správný chod kuchyně zodpovídá hlavní kuchařka p. Ludmila Železníková, dalšími kuchařkami jsou p. Jaroslava Grebeníčková a p. Jarmila Gabrhelíková, která také převází svačiny a obědy do mateřské školy, kde je ve výdejně vydává dětem. Ve školní kuchyni se připravuje jídlo dětem z mateřské školy a obědy pro žáky základní školy, dospělé strážníky a také pro zájemce z řad důchodců.

Způsob stravování se s dobou mění. Zařazují se nové potraviny, více zeleniny, obilovin a luštěnin. Přesto je zde snaha vyhovět přáním i chutím především dětem. Vše musí odpovídat novým požadavkům, což bedlivě kontrolují pracovnice z hygieny a školní inspekce. Práce v kuchyni je náročná, a proto odevzdané prázdné talíře od spokojených strážníků jsou pro kuchařky tou nejlepší odměnou.

Ludmila Jamborová, bývalá vedoucí ŠJ

Seznamy pedagogů základní a mateřské školy

V prvním desetiletí byly změny v učitelském sboru velmi časté a dochované materiály jsou poněkud nepřehledné, a tak nebylo v našich silách uvést přesný seznam učitelů. Omlouváme se za případné nesrovnalosti.

Školní rok	Počet žáků	Ředitel školy	Seznam pedagogů
1960/61	375	Karel Zezula	Z. Rapantová, D. Vytlačilová, J. Plucnarová, V. Jiríčková, O. Brabcová – Králová, V. Vytlačil, L. Kazderová – Walová, A. Bendová, J. Mikulajová, M. Petrová – Němcová, I. Hašková, V. Podskalská, A. Gabrhelová, E. Semotánová, A. Dokoupilová, I. Zapletal
1961/62	326	Karel Zezula	J. Jaša, M. Petrová, A. Gabrhelová, B. Šišková – Čermáková, V. Klinkovská, L. Kazderová – Walová, V. Kučerová, J. Mikulajová, D. Vytlačilová, V. Vytlačil, Z. Rapantová, V. Jiríčková, A. Bendová, V. Bergová, J. Burešová, I. Hašková

1962/63	323	Karel Zezula	A. Gabrhelová, J. Mach, Z. Senčáková, V. Kučerová, V. Jiříčková, Z. Rapantová, B. Čermáková – šišková, D. Vytlačilová, V. Vytlačil, M. Petrová, I. Hašková, V. Klinkovská, L. Marčíková - Strejčková
1963/64	301	Karel Zezula	L. Mitrengová, Z. Senčáková, B. Kučerová, V. Jiříčková, D. Vytlačilová, L. Pospíšilová, V. Klinkovská, L. Marčíková, V. Vytlačil, M. Omelka, A. Kůlová, B. Šišková, M. Němcová, K. Mrazíková, Z. Rapantová, B. Gabrielová, A. Gabrhelová, M. Bohunický
1964/65	308	Karel Zezula	M. Petrová, A. Křiváková – Cólová, B. Šišková, Z. Senčáková, L. Pospíšilová, V. Klinkovská, Z. Rapantová, K. Mrazíková, M. Pavlíčková – Matulíková, V. Vytlačil, D. Vytlačilová, M. Omelka, L. Marčíková, V. Jiříčková, B. Zabloudilová, L. Mitrengová, Z. Plachá, J. Vaňhara, L. Tomeček
1965/66	313	Karel Zezula	V. Klinkovská, M. Matulíková, B. Šišková, Z. Senčáková, V. Jiříčková, A. Křiváková, L. Pospíšilová, D. Vytlačilová, V. Vytlačil, L. Matoušková, M. Omelka, L. Mitrengová, A. Vavrušová, A. Formánková
1966/67	nezjištěn	Karel Zezula	V. Klinkovská, L. Pospíšilová, M. Matulíková, V. Jiříčková, D. Vytlačilová, Z. Vitásková, Z. Rapantová, K. Mrazíková, M. Omelka, M. Janečková, M. Hanáková, L. Mitrengová, M. Koubková, L. Matoušková
1967/68	nezjištěn	Karel Zezula	M. Janečková, D. Buzrlová, V. Klinkovská, A. Vavrušová, Z. Senčáková, L. Pospíšilová, V. Jiříčková, M. Matulíková, V. Aujeská, Z. Vitásková, O. Hofmann, M. Omelka, K. Minařík, Z. Rapantová, M. Hanáková, D. Vytlačilová, Z. Sasín, M. Janáčová
1968/69	nezjištěn	Karel Zezula	I. Blahušová, D. Vytlačilová, V. Klinkovská, Z. Senčáková, L. Pospíšilová, S. Barošová, A. Vavrušová, M. Matulíková, M. Janečková, A. Drozdek, F. Cívela, Z. Rapantová, V. Aujeská, M. Omelka, Z. Vitásková, M. Hanáková, J. Hubáček

1969/70	281	Karel Zezula	P. Zlámal, M. Janečková, L. Pospíšilová, J. Benediktová, B. Hloušková, Z. Vitásková, Z. Senčáková, V. Aujeská, F. Cívela, Z. Rapantová, M. Omelka, D. Vytlačilová, K. Minařík, L. Zakopalová, V. Klinkovská
1970/71	273	Karel Zezula	M. Omelka, M. Janečková, A. Kolísková, A. Krajčová, J. Benediktová, B. Hloušková, Z. Vyšínská, J. Plucnarová, M. Matulíková, Z. Vitásková, Z. Rapantová, V. Kaňovská, M. Hanáková, N. Knapová, F. Cívela, Z. Šíroková
1971/72	261	Karel Zezula	M. Janečková, F. Cívela, J. Šmíd, M. Omelka, J. Plucnarová, Z. Vitásková, A. Kolísková, H. Růžičková, Z. Rapantová, A. Lukašíková, V. Kaňovská, M. Hanáková, B. Solecká, A. Krajčová, Z. Šíroková, M. Churá
1972/73	238	Karel Zezula	A. Kolísková, H. Růžičková, V. Nedvědová, L. Rivolová, J. Plucnarová, V. Libíčková, J. Benediktová, J. Jelínková, F. Cívela, A. Lukašíková, Z. Vitásková, V. Kaňovská, I. Pavelka, Z. Vyšínská, M. Hanáková
1973/74	229	Karel Zezula	M. Boudová, V. Kaňovská, A. Kolísková, H. Růžičková, F. Cívela, Z. Šíroková – Vyšínská, Z. Žáková, A. Lukašíková, J. Plucnarová, M. Karpíšková, Z. Rapantová, V. Benešová, V. Libíčková, J. Jelínková, V. Nedvědová, M. Hanáková
1974/75	228	Karel Zezula	I. Pavelka, V. Nedvědová, J. Šimková, B. Berková, K. Hrabovská, M. Janečková, H. Růžičková, F. Cívela, Z. Rapantová, A. Kolísková, O. Javůrek, L. Hanáčková – Neckářová, J. Jelínková, M. Rivolová, B. Zavadilová
1975/76	211	Karel Zezula	B. Berková, A. Kolísková, H. Růžičková, K. Hrabovská, M. Janečková, J. Šimková, M. Hanáková, F. Cívela, Z. Rapantová, L. Neckářová, O. Javůrek, I. Pavelka, K. Khaimová
1976/77	216	Karel Zezula	J. Vodcová, A. Kolísková, J. Šimková, F. Cívela, V. Zbožínková, B. Berková, M. Musilová, M. Hanáková, M. Janečková, Z. Rapantová, H. Růžičková, V. Libíčková, H. Cvaková

1977/78	215	Karel Zezula	F.Vilášek,J.Šimková,J.Šnaidrová,D.Dziková, F. Cívela, V. Zbožínková, A. Lukašiková, M. Hanáková, M. Růžičková, H. Růžičková, Z. Rapantová, M. Janečková, V. Libíčková, B. Berková, B. Bařková, M. Musilová
1978/79	228	Václav Kalivoda	B. Berková, J. Šnaidrová, J. Šimková, L. Hůrek, F. Cívela, F. Vilášek, K. Kalivodová, M. Růžičková, Z. Rapantová, M. Janečková, M. Hanáková, H. Růžičková, B. Bařková, J. Tomašíková
1979/80	240	Václav Kalivoda	H. Růžičková, J. Tomašíková, F. Cívela, L. Hůrek, J. Šimková, B. Berková, J. Veselý, J. Vodcová, M. Hanáková, Z. Rapantová, M. Janečková, K. Kalivodová, M. Palácová
1980/81	264	Václav Kalivoda	J. Kalivoda, K. Škrabal, L. Hůrek, V. Tělupil, J. Veselý, H. Huřková, J. Tělupilová, M. Hanáková, K. Kalivodová, Z. Rapantová, J. Vodcová, M. Janečková, J. Šimková
1981/82	265	Václav Kalivoda	H. Lebedová, J. Veselý, J. Kalivoda, L. Hůrek, V. Tělupil, M. Musilová, M. Janečková, J. Šimková – Škamralová, K. Kalivodová, Z. Rapantová, H. Huřková, J. Vodcová, M. Hanáková
1982/83	290	Václav Kalivoda	M. Hanáková, V. Tělupil, J. Kalivoda, H. Lebedová, J. Veselý, M. Musilová, L. Hůrek, K. Kalivodová, M. Janečková, J. Vodcová, Z. Rapantová, J. Škamralová, H. Huřková
1983/84	274	Václav Kalivoda	V. Tělupil, A. Daňková, J. Veselý, M. Musilová, M. Churá, J. Kalivoda, M. Kratochvílová, M. Janečková, K. Kalivodová, J. Škamralová, J. Tělupilová, M. Hanáková
1984/85	284	Václav Kalivoda	V. Tělupil, J. Tělupilová, J. Škamralová, M. Musilová, R. Hlaváček, J. Kalivoda, M. Hanáková, Z. Rapantová, K. Kalivodová, M. Janečková, M. Kratochvílová, A. Daňková, L. Šiška, J. Rulíšková
1985/86	290	Václav Kalivoda	J. Škamralová, J. Rulíšková, M. Janečková, B. Pazourková, J. Tělupilová, M. Paterová, V. Tělupil, J. Kalivoda, A. Daňková, M. Kašíková, M. Hanáková, Z. Rapantová, M. Kratochvílová, K. Kalivodová

1986/87	291	Václav Kalivoda	J. Kalivoda, J. Tělupilová, B. Pazouřková, J. Škamralová, J. Rulišková, A. Daňková, J. Mesarčová, V. Tělupil, K. Kalivodová, M. Hanáková, M. Janečková, Z. Rapantová, M. Kratochvílová, M. Ševčík
1987/88	231	Václav Kalivoda	B. Pazourková, T. Vrtělová, A. Odstrčilíková, J. Tělupilová, B. Komárek, J. Kalivoda, J. Rulišková, M. Hanáková, K. Kalivodová, Z. Rapantová, M. Janečková, M. Kratochvílová
1988/89	242	Václav Kalivoda	B. Pazourková, T. Vrtělová – Radoberská, V. Tělupil, J. Tělupilová, M. Janečková, J. Kalivoda, K. Kalivodová, M. Hanáková, Z. Rapantová, H. Huřková, M. Zakopalová, L. Ščevíková – Essenderová
1989/90	198	Vojtěch Tělupil	J. Kalivoda, H. Hasíková, D. Kantorová, J. Tělupilová, M. Janečková, H. Huřková, K. Kalivodová, M. Kašíková, Z. Rapantová, M. Hanáková, V. Kalivoda
1990/91	183	Vojtěch Tělupil	J. Tělupilová, J. Ustohal, J. Kalivoda, K. Kalivodová, M. Hanáková, M. Kašíková, V. Tělupil, H. Huřková, M. Janečková, L. Essenderová
1991/92	174	Vojtěch Tělupil	J. Ustohal, D. Gerichová, J. Kalivoda, E. Králová, K. Kalivodová, M. Hanáková, M. Kašíková, M. Janečková, H. Huřková, J. Tělupilová, V. Tělupil, L. Essenderová
1992/93	160	Vojtěch Tělupil	J. Kalivoda, H. Huřková, D. Gerichová, E. Králová, J. Ustohal, Z. Rapantová, K. Kalivodová, M. Janečková, M. Kašíková, M. Hanáková, L. Essenderová
1993/94	152	Vojtěch Tělupil	J. Kalivoda, M. Kašíková, K. Kalivodová, L. Essenderová, H. Huřková, M. Janečková, J. Ustohal, D. Gerichová, M. Hanáková
1994/95	140	Vojtěch Tělupil	J. Ustohal, K. Kalivodová, M. Janečková, J. Kalivoda, S. Válková, J. Tělupilová, H. Huřková, M. Hanáková, D. Gerichová
1995/96	137	Vojtěch Tělupil	S. Válková, H. Huřková, J. Tělupilová, D. Gerichová, J. Kalivoda, M. Hanáková, K. Kalivodová, M. Janečková, J. Ustohal

1996/97	156	Vojtěch Tělupil	K. Kalivodová, J. Kalivoda, D. Gerichová, S. Válková, L. Essenderová, L. Walová, E. Sattková, J. Ustohal, H. Huřková, J. Tělupilová, M. Hanáková
1997/98	153	Vojtěch Tělupil	M. Janečková, D. Gerichová, S. Válková, L. Essenderová, J. Kalivoda, Z. Rapantová, J. Tělupilová, H. Huřková, J. Ustohal, E. Sattková, M. Hanáková
1998/99	157	Vojtěch Tělupil	J. Kalivoda, S. Válková, D. Gerichová, J. Tělupilová, H. Huřková, K. Kalivodová, E. Sattková, H. Růžičková, M. Hanáková, Z. Rapantová, M. Janečková
1999 / 2000	158	Vojtěch Tělupil	I. Fusková, D. Gerichová, S. Válková, J. Tělupilová, G. Tjuková, E. Sattková, K. Kalivodová, H. Huřková, J. Kalivoda, M. Švandová, M. Hanáková, P. Cívelová
2000/01	161	Vojtěch Tělupil	J. Kalivoda, P. Cívelová, J. Tělupilová, D. Gerichová, S. Válková, K. Kalivodová, E. Sattková, M. Švandová, H. Huřková, G. Tjuková, M. Hanáková
2001/02	164	Vojtěch Tělupil	J. Tělupilová, I. Slunečná, D. Gerichová, S. Válková, P. Cívelová, E. Sattková, H. Huřková, G. Tjuková, J. Kalivoda, M. Hanáková
2002/03	163	Vojtěch Tělupil	J. Tělupilová, S. Válková, A. Budlanská, L. Švanda, P. Cívelová, J. Regentová, H. Huřková, J. Veselý, J. Kalivoda, G. Tjuková, E. Sattková
2003/04	162	Vojtěch Tělupil	P. Cívelová, S. Válková, E. Čevelová, A. Budlanská, J. Regentová, V. Kopečková, J. Tělupilová, H. Huřková, J. Veselý, J. Kalivoda, E. Sattková
2004/05	169	Vojtěch Tělupil	J. Kalivoda, J. Horák, J. Veselý, P. Cívelová, J. Tělupilová, H. Huřková, E. Sattková, M. Hanáková, J. Regentová, V. Kopečková
2005/06	162	Vojtěch Tělupil	J. Tělupilová, J. Horák, M. Dratvová, P. Cívelová, E. Sattková, J. Kalivoda, M. Hanáková, H. Huřková, J. Regentová, J. Veselý, L. Essenderová

2006/07	154	Vojtěch Tělupil	J. Kalivoda, P. Cívelová, L. Essenderová, H. Huťková, J. Veselý, E. Sattková, M. Palúch, J. Tělupilová, M. Dratvová, B. Ambrožová, L. Ízal, K. Šulcová
2007/08	150	Vojtěch Tělupil	J. Veselý, M. Palúch, L. Lízal, J. Kalivoda, J. Tělupilová, B. Ambrožová, M. Dratvová, H. Huťková, V. Kaňovská, P. Cívelová, E. Sattková, L. Essenderová
2008/09	157	Vojtěch Tělupil	J. Veselý, M. Palúch, L. Lízal, J. Kalivoda, B. Ambrožová, J. Tělupilová, H. Huťková, M. Musilová, L. Essenderová, E. Sattková, P. Cívelová
2009/10	151	Vojtěch Tělupil	P. Cívelová, L. Lízal, M. Palúch, O. Idesová, E. Sattková, J. Tělupilová, J. Veselý, H. Huťková, A. Chrástková, L. Essenderová, B. Ambrožová

za ZŠ – Mgr. Eva Sattková a Mgr. Hana Huťková

Rok	Počet dětí	Ředitel/ka/	Učitelky, školnice
1950/51	25	Karel Zezula	H. Vrňatová
1951/52	34	Karel Zezula	H. Vrňatová
1952/53	40	Karel Zezula	H. Vrňatová
1953/54	32 (46)	Karel Zezula	H. Vrňatová
1954/55	32 (33)	Karel Zezula	H. Chudárková (Vrňatová), uklízečka p. Kašpárková
1955/56	42	Karel Zezula	H. Chudárková (Vrňatová), uklízečka p. Kašpárková
1956/57	45	Karel Zezula	V. Probošová, uklíz. P. Kašpárková, po jejím odchodu p A. Riedlová
1957/58	50	Karel Zezula	V. Probošová, ukl. zpět p. Kašpárková
1958/59	38 (42)	Karel Zezula	V. Probošová, ukl. p. Kašpárková
1959/60	41	Karel Zezula	K. Zabloudilová, pak I. Zbořilová, školnice D. Vycudilíková
1960/61	46	I. Zbořilová	uč. Čmielová, šk. D. Vycudilíková
1961/62	32	I. Zbořilová	uč. V. Čmielová, šk. J. Zábranová
1962/63	39		

1963/64	32	I. Zbořilová	řed. I.Zbořilová - vdaná Vavříková, od dubna E. Foukalová, uč. N. Konečná, šk. J. Zábranová
1964/65	37	Eva Foukalová	řed. E. Foukalová - vdaná Jurníková, uč. N. Konečná, šk. J. Zábranová
1965/73	nezjištěno		
1973/74	34 dětí od 2pol. přípravné oddělení 1x týdně 12 dětí	Jana Janáková	uč. J. Orlichová, šk. J. Zábranová
1974/75	31	Jana Janáková	uč. J. Orlichová, šk. J. Zábranová odchází, nastupuje M. Kedrová
1975/76	30	Jana Janáková	řed. J. Janáková - od dubna M. Vlachynská, uč. J. Orlická - od října E. Rozmáňková, šk. M. Kedrová
1976/77	35	M.Vlachynská	uč. L. Švejčarová, šk. M. Kedrová
1977/78	58	M. Vlachynská	zást. L. Švejčarová, uč. M. Smejkalová, J. Kudrnová, od 4. odchází p. Vlachynská, řed. Švejčarová, krátkodobý zástup - A. Hávková (dva týdny), B. Bařková (jeden týden), D. Zábranová (dva týdny), šk. M. Kedrová
1978/79	55 (57) 10 příprav.	L. Ščevíková (roz. Švejčarová)	zást. J. Kudrnová, uč. D. Rědrová provd. Rozací, uč. D. Zábranová (provd. Holásková), od ledna řed. J. Kudrnová, uč. J. Surá, šk. M. Kedrová
1979/80	54(55) 7 příprav.	Jaros. Rybenská roz. Kudrnová	zást. D. Rozací, uč. D. Holásková, uč. J. Surá, od května zást. M. Mihálová od července řed. E. Jurníková, šk. M. Kedrová
1980/81	62(66)	Eva Jurníková	zást. D. Rozací, uč. J. Surá, E. Švubová, šk. M. Kedrová - od března B. Čapková
1981/82	51(59)	Eva Jurníková	od října zást. D. Holásková, uč. E. Švubová, uč. J. Surá, šk. B. Čapková

1982/83	60(67)	L. Ščevíková	zást. D. Holásková, uč. M. Mihálová, uč. E. Sattková (roz. Švubová), od kětna L. Tichavová, šk. B. Čapková
1983/84	53(57)	L. Ščevíková	zást. M. Mihálová, uč. Sattková, uč. L. Tichavová, v červnu zástup Milada Pavlů, šk. B. Čapková
1984/85	54(58)	L. Ščevíková	zást. M. Mihálová, uč. Sattková, uč. H. Poláchová, od ledna B. Viňovská, uč. N. Klhůfková, 2 měsíce zástup M. Mrlíková, šk. B. Čapková
1985/86	49(50)	L. Ščevíková	zást. M. Mihálová, uč. D. Holásková, uč. N. Klhůfková, od prosince řed. M. Mihálová, uč. V. Círanová, od ledna uč. D. Plevová, šk. B. Čapková
1986/87	47	M. Mihalová	zást. D. Holásková, uč. L. Zemanová (Ščovíková), Vl. Círanová,
1987/88	52	M. Mihalová	zást. D. Holásková, uč. L. Zemanová, Vl. Círanová, od ledna uč. J. Mikešová, šk. B. Čapková, ukl. M. Čevelová
1988/89	47	M. Mihálová	zást. D. Holásková, uč. J. Zemanová, uč. Z. Urubová, zastup. uč. J. Mikešová, od května uč. B. Pavlíčková (Viňovská), šk. B. Čapková, ukl. M. Čevelová
1989/90	45	M. Mihalová	zást. D. Holásková, uč. E. Sattková, uč. B. Pavlíčková, šk. B. Čapková, od března ukl. F. Nekorancová
1990/91	38	M. Mihalová	zást. D. Holásková, uč. E. Sattková, uč. B. Pavlíčková, šk. I. Navrátilová
1991/92	34(40)	M. Mihalová	zást. D. Holásková, uč. E. Sattková, uč. B. Pavlíčková, od listopadu odchází E. Sattková, šk. F. Nekorancová
1992/93	32(39)	M. Mihalová	zást. D. Holásková, uč. B. Pavlíčková. šk. F. Nekorancová
1993/94	30	M. Mihalová	zást. D. Holásková, šk. F. Nekorancová
1994/95	32(40)	M. Mihalová	zást. D. Holásková, od ledna uč. I. Desenská, šk. I. Navrátilová

1995/96	41	M. Mihalová	zást. D.Holásková, uč. I. Desenská, šk. I. Navrátilová
1996/97	42	M.Mihalová	zást. D. Holásková, uč. I. Desenská, šk. I. Navrátilová
1997/98	39(42)	M. Mihalová	zást. D. Holásková, uč. I. Desenská, šk. I. Navrátilová
1998/99	38	M. Mihalová	zást. D. Holásková, uč. I. Desenská, šk. I. Navrátilová
1999/2000	41	M. Mihalová	zást.D.Holásková,uč.I.Desenská,od ledna A. Jelínková, šk. F. Nekorancová
2000/01	41	M. Mihalová	zást. D. Holásková, uč. A. Jelínková, šk. F. Nekorancová
2001/02	45	M. Mihalová	zást. D. Holásková, uč. A. Jelínková, šk. F. Nekorancová
2002/03	44	Mgr. Vojtěch Tělupil	ved.uč. M. Mihálová, D. Holásková, A. Jelínková, šk. F. Nekorancová
2003/04	40	Mgr. Vojtěch Tělupil	ved. uč. M. Mihálová, D. Holásková, A. Jelínková, šk. F. Nekorancová
2004/05	37	Mgr. Vojtěch Tělupil	ved. uč. M. Mihálová, D. Holásková, A. Jelínková, šk. F. Nekorancová
2005/06	43	Mgr. Vojtěch Tělupil	ved.uč. M. Mihálová, D. Holásková, A. Jelínková, šk. F. Nekorancová
2006/07	43	Mgr. Vojtěch Tělupil	ved. uč. M. Mihálová, D. Holásková, A. Jelínková, M. Černá, šk. F. Nekorancová
2007/08	48	Mgr. Vojtěch Tělupil	ved. uč. M. Mihálová, D. Holásková, A. Jelínková, od ledna M. Andrýsková uč. M. Černá, šk. F. Nekorancová
2008/09	53	Mgr. Vojtěch Tělupil	ved. uč. M. Mihálová, D. Holásková, M. Andrýsková, M. Černá, šk. F. Nekorancová
2009/10	50	Mgr. Vojtěch Tělupil	ved. uč. M. Mihálová, D. Holásková, M. Andrýsková, M. Černá (Palúchová), šk. F. Nekorancová

Závěr

Škola je místo, kde se formuje a dotváří lidská osobnost. Nejenom, že zde získáváme nové vědomosti, poznatky a dovednosti potřebné pro budoucí životní dráhu, ale učíme se také chápat smysl pro povinnost, odpovědné plnění úkolů, žít a spolupracovat v kolektivu, učíme se respektovat nejrůznější nařízení. Ne každému se to daří vždy s úspěchem. Přesto je spousta žáků, která je v tomto směru příkladem pro ostatní.

Žák, který soustavně dosahuje výborného prospěchu, má příjemné vystupování, a také reprezentuje školu v nejrůznějších soutěžích se stává nejlepším žákem školy a obdrží věcný dar od starosty obce. Za posledních dvacet let to byli tito žáci:

Nejlepší žáci

90/91 Zdeňka Brázdilová
91/92 Pavla Gabhrelíková
92/93 Jiří Sklenařík
93/94 Vojtěch Tělupil
94/95 Jan Kolařík
95/96 Pavla Kociánová
96/97 Lenka Grebeníčková
97/98 Lucie Čevelová
98/99 Jana Šťastná
99/00 Marie Kašíková
00/01 Zuzana Zatloukalová
01/02 Lucie Plšková
02/03 Hana Kolečkářová
03/04 Petr Kocián
04/05 Kamila Švubová
05/06 Kateřina Prechtlová
06/07 Lucie Košábková
07/08 Zuzana Křičková
08/09 Anna Strašáková
09/10 Anna Gajdošíková

Vydala: ZŠ a MŠ Halenkovice při příležitosti
50. výročí otevření nové školní budovy

Autoři: Mgr. Vojtěch Tělupil
Mgr. Hana Huřková

Spolupracovali: autoři příspěvků

Fotodokumentace: Mgr. Michal Palúch

Recenze textu: Mgr. Hana Huřková

Náklad: 200 výtisků

Sazba a tisk: LK Print
© 2010